

kan i visse Tilfælde gaa med visse Folk, saaledes som det gaar Folk, der ere lidt tunghøre, at de kunne vende det gode Dre til, eftersom de ville høre mere grant eller ikke. Det forekommer mig, at det ærede Medlem i sine Betragtninger gik ud fra andre Forudsætninger end dem, der naturligen laa for. Det ærede Medlem sagde: De Herrer tale saa meget om Garnisonernes Fastsættelse ved Lov. Hertil vil jeg sige! Vi pege blot paa en Lovbestemmelse i Hærloven, som det ærede Medlem meget vel kjender, skjøndt den ikke blev vedtaget ved direkte Bistand af ham, men som man dengang fra forskjellige Sider, ogsaa fra deres Side, som repræsentere de Scrivereresser, som det ærede Medlem har at varetage udenfor Salen, fandt, var meget fornuftig. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem ikke er enig med de specielle Sagkyndige, der den Gang fandt, at det var en fornuftig Bestemmelse, thi det opdager man ofte, at det af de specielt Sagkyndige, hvis Mening man vil paaberaabe sig, er meget heldigt at have een, men at det ikke er heldigt at have flere, thi saa blive de aldrig enige. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem anser Hærlovens § 7 for at indeholde en meget taabelig Bestemmelse; men den staa der nu en Gang, og man kan ikke lade, som om den ikke var til. Det er ogsaa Tilfældet, at Folkethinget har hævdet den ved sin tidligere Beslutning; det kan det ærede Medlem have Lov til at opfatte som en vigtig Afstemning af Folkethinget, men det er nu en Gang en Afstemning af Folkethinget. Folkethinget vil hævde denne Bestemmelse indtil videre, og jeg er derfor nødt til at pege paa den. At det kan være overordentligt vanskeligt at faae Kvarter i, jeg tror det var Aarhus By, er muligt; men det beviser ikke i og for sig, at Aarhus By enten skal være et Garnisonssted eller skal have en saa stor Garnison, som den nu har. Det er muligt, at man kunde tilfredsstille sig paa anden Maade, ved at fordele Garnisonerne noget mere. Aarhus By har f. Ex. en Naboby Randers, hvor Forholdene, skulle være saaledes, at den meget godt kunde tage mod mere Militær, efter hvad man har hørt fra forskjellige Sider. Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind derpaa, men blot sige, at man er gaaet ud fra, at Lovgivningsmagten havde en fornuftig Mening med at sætte denne Bestemmelse i § 7 ind i Hærloven, og den maa bestaa og agtes, indtil vi faae Hærloven revideret. Naar det ærede Medlem dernæst ikke kunde forstaa, at der opnaas noget ved Fleraltets Forslag, synes det mig dog, at det ligger temmelig klart for, at vi opnaa det, at vi give en Begunstigelse for et Laan paa 200,000 Rd. i Stedet for paa 600,000 Rd. At det skulde være at chikanere Aarhus By for at ramme Krigsministeren, beror paa en mangelfuld Opfattelse af hele den Forhandling, her har fundet Sted. Fleraltet siger, at det er i en naturlig Konsekvens

med hele dets Stilling; men det ærede Medlem siger, at det Intet har at betyde, først fordi de have faaet Lov til at optage Laanet. Det er sandt, men dette skee under Forudsætninger, som nu ere bortfaldne. Det er naturligt, om vi i vor Afstemning lægger en Grindring ind til Indenrigsministeren og minder ham om, at han er gaaet lidt let til at give en saadan Bemyndigelse til at stifte et Laan til Foranstaltninger, som Rigsdagen for sit Vedkommende ikke finder det hensigtsmæssigt at gaa ind paa, ikke at tale om disse uhyre store Beløb i Forhold til den hele økonomiske Stilling i vedkommende By. Altsaa, Laanet er vel tidligere indgaaet paa lovformelig Maade, men under Forudsætninger, der ere faldne bort, og som følge deraf forandres naturligvis hele Stillingen. Dernæst mente det ærede Medlem, at Overtenskomsten var sluttet, og at det ikke kunde nytte her med disse Afstemninger, thi Overtenskomsten stod ved Magt. Ja, det er ogsaa en feil Opfattelse, thi selve denne Overtenskomst indeholder heldigvis adskillige Bestemmelser, som gjøre, at den ikke kan staa ved Magt, naar vi ikke gaa ind paa den, og jeg nærer den Overbevisning, at denne Overtenskomst i det Hele taget vil blive betragtet som hvilende, indtil man faar de Spørgsmaal under Forhandling, som skulle overveies i Forbindelse med de Spørgsmaal, Overtenskomsten omtaler. Jeg tror derfor det ærede Medlem maa indrømme, at vi naae det, der naturligen ligger for i vort Forslag, hvorefter der ikke er Tale om at naae Noget, som vi ikke ville opnaa, nemlig at chikanere Aarhus By, thi det er Noget, der ligger langt fra vor Hensigt; det er en Opdagelse, som det ærede Medlem har gjort om Noget, som ikke nogetsteds eksisterer; men vi naae, foruden det jeg tidligere har omtalt, tillige det, at vi styrke vor Stilling lige over for den lette Maade, hvorpaa Indenrigsministeren er gaaet ind paa at approbere Laanets Optagelse, og den Maade, hvorpaa Overtenskomsten er sluttet.

Justitsministeren: Jeg tror at turde sige, at, naar Finantsministeren har havt Betænkkeligheder ved at gaa ind paa fra Først af ved Lovforslaget at forlange de her omhandlede Begunstigelser med Hensyn til et Laan af det større Beløb, hvorefter der har været Tale, saa have disse Betænkkeligheder ikke været begrundede derpaa, at han skulde være nogen Tvivl om, at Aarhus Kommune var i Stand til med Rimelighed at kunne bære et saadant Laan af det større Beløb; han vilde jo ogsaa ved at gjøre saadanne Betænkkeligheder gjældende komme ind paa et Omraade, som maa siges ikke at fortere under ham, men derimod under Indenrigsministeren. Naar han har havt nogen Betænkkelighed, har det, tør jeg sige, været begrundet derpaa, at det har forekommet ham, at det ikke var rigtigt i et Lovforslag at opstille Fordringer om finantsielle Be-